

நாம் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி; பிள்ளைகளைப் பிறப்பிப்பிக்கிறோம்

ரோமர் 7:4, “அப்படிப்போல, என் சகோதரரே, நீங்கள் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த கிறிஸ்து என்னும் வேறொருவருடையவர்களாகி, தேவனுக்கென்று கனிகொடுக்கும்படி கிறிஸ்துவின் சரீரத்தினாலே நியாயப்பிரமாணத்துக்கு மரித்தவர்களானீர்கள்.”

இதைப் பற்றி தீர்க்கத்தரிசி என்ன கூறினார் என்பதைக் கேளுங்கள்.

நாங்கள் நிச்சயதார்த்தம் மட்டுமல்ல, திருமணமும் செய்துகொண்டோம். திருச்சபை கிறிஸ்துவை மணந்துள்ளது. நாங்கள் கிறிஸ்துவின் மனைவி, பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுக்கிறோம். [1]

பிரதான ஆசாரியர் இரத்தத்தை கிருபாசனத்திற்குக் கொண்டு சென்றார் (எபி. 9:5-14). மேலும், வருடத்திற்கு ஒருமுறை அவர் ஒருவரே உள்ளே செல்ல முடியும். ஆனால், பாவநிவாரண நாளில் இயேசு மரித்தபோது, அவர் அந்தத் திரையை இரண்டாகக் கிழித்தார். பிரதான ஆசாரியர் மட்டுமல்ல, விரும்பும் எவரும் எந்த நேரத்திலும் பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் தேவனுடைய ஷெக்கினா மகிமைக்குள், ஒரு உண்மையான பெந்தேகோஸ்தே ஐக்கியத்திற்குள் (ஆமென்), தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் உள்ள ஓர் இடத்திற்குள் வரலாம்; அங்கு தேவனுடைய வல்லமை நம்மை எல்லா அநீதியிலிருந்தும் சுத்திகரிக்கிறது. நாம் புதியவர்களாகிறோம் . கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நாம் ஜீவிகளாக இருக்கிறோம் (2 கொரிந்தியர் 5:17). பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மேல் இறங்கும்போது , நமது எல்லாப் பின்னடைவுகளும் வெட்கங்களும் நீங்கி, நாம் தேவனுடன் ஓர் உறவுக்குள் வருகிறோம். திருச்சபை மணவாட்டி அல்லவா? சரி, மணவாட்டி, "அப்பா, பிதாவே" என்று கூப்பிடும் பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுக்க வேண்டாமா? (Rom.8:15-17). என்ன பிரச்சினை? இதில் ஆச்சரியப்பட ஒன்றுமில்லை. அந்த ஷெக்கினா மகிமையிலிருந்து நாம் எப்போதாவது விலகிச் சென்றால், இனி நம்மால் நம்மை உருவாக்கிக்கொள்ள முடியாது; அங்கிருந்து விலகிச் சென்று , உங்கள் தந்தை யார், உங்கள் தாய் யார் என்று அறியாமல், இரத்த உறவின் கீழிருந்து வெளியேறிவிடுங்கள்.

ஆனால் இப்போது, தேவனுக்குப் பேரப்பிள்ளைகள் இல்லை; தேவனுக்கு மகன்கள் மட்டுமே உண்டு. ஒவ்வொரு ஆணும், ஒவ்வொரு பெண்ணும், ஒவ்வொரு சிறுவனும், சிறுமியும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள்

பிரவேசித்து, மறுபடியும் பிறக்கும் அனுபவத்தைப் பெற வேண்டும் (யோவான் 3:1-8). பெந்தேகோஸ்தே சபையும் அந்த நிலையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. எங்களுக்கு சில பெந்தேகோஸ்தே பேரப்பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்: தேவனுக்கு அப்படி யாரும் இல்லை. சபைக்கு அது இருக்கிறது, ஆனால் தேவனுக்கு அது இல்லை. தேவனிடம் வரும் ஒவ்வொரு மனிதனும் இரத்தத்தின் வழியாகவே வர வேண்டும். [2]

இன்று நிலைமை இப்படித்தான் இருக்கிறது. நாம் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாய் இருக்கிறோம் என்று உரிமை கோருகிறோம். நாமே மணவாட்டியாய் இருக்கிறோம் என உரிமை கோருகிறோம். நாம் மணவாட்டியானால், பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுக்க வேண்டும். நாம் நற்செய்தியைக் குறித்து வெட்கப்படுவதில்லை (மாற்கு 8:38).

நான் முதன்முதலில் பெந்தேகோஸ்தே மக்களிடையே நடந்தபோது, அது ஒரு பெரிய கூட்டமாக இருந்தது; அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் நான் கவனித்த ஒரு விஷயம்: அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்த விஷயத்தைப் பற்றி அவர்கள் வெட்கப்படவில்லை. அவர்கள் வரிசைகளுக்கு இடையே மேலும் கீழும் ஓடினார்கள்; நான் இதற்கு முன் பார்த்திராத ஒரு சக்தி அவர்களிடம் இருந்தது. ஏனென்றால் அவர்கள் தேவனுடன் உறவுகொண்டு, மறுபடியும் பிறந்து, தேவனுடைய குமாரர்களும் குமாரிகளுமாய் இருந்தார்கள் (யோவான் 1:12-13). அவர்கள் தெருவிலேயே நின்று, "அல்லேலூயா, தேவனைப் புகழ்!" என்று சத்தமிடுவார்கள். அவர்கள் எல்லா இடங்களிலும் தெருவில் மேலும் கீழும் நடந்து, சத்தமிட்டு தேவனைப் புகழ்வார்கள்; அவர்கள் வெட்கப்படவில்லை. [3]

இப்போது, விசுவாசிக்கும் சபையின் வல்லமை: கிறிஸ்துவுக்கு வானத்திலும் பூமியிலும் சகல வல்லமையும் உண்டு. அதை நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்களா? அப்படியானால், அவர் உங்களுக்குள்ளும் இருந்தால் என்ன? கிறிஸ்துவுக்கு சகல வல்லமையும் உண்டா? மத்தேயு 28:18. சரி.

அவரே தமது சரீரத்தில் உள்ள வித்து வார்த்தை, மேலும் அவர் நமக்குள்ளே இருந்து நமக்குள்ளே வித்து வார்த்தையாக மாறுகிறார். தேவன் யாவும் கிறிஸ்துவுக்குள் ஊற்றினார், கிறிஸ்து யாவும் திருச்சபைக்குள் ஊற்றப்பட்டது; அதுவே வல்லமை (கொலோ. 1:26-29).

இப்போது கவனியுங்கள். கர்த்தரின் இனப்பெருக்க விதியை நினைவில் கொள்ளுங்கள். இப்போது, நினைவில் கொள்ளுங்கள், அதன் இனத்தின்படியே. அது சரிதானே? கிறிஸ்துவின் வித்தாகிய வார்த்தை, அவருடைய சரீரத்தின் வழியாகவே வர வேண்டும். இதை நான் மிகத் தெளிவாகப் புரிய வைக்க விரும்புகிறேன். கிறிஸ்துவின் வித்து அவருடைய

சரீரத்தின் வழியாகவே வர வேண்டும்; ஒரு பிரிவின் வழியாக அல்ல, மாறாக, மறுபடியும் பிறந்த வார்த்தையின் வித்தின் வழியாகவே வர வேண்டும் (1 பேதுரு 1:22-23); அதன் வழியாகவே வந்தாக வேண்டும்.

இப்போது, நினைவில் கொள்ளுங்கள், அது என்ன? கிறிஸ்துவின் வித்து... என் வித்து எப்படி வருகிறது? சரீரத்தின் வழியாக. ஆப்பிள் மரத்தின் வித்து எப்படி வருகிறது? சரீரத்தின் வழியாக. வித்து சரீரத்தின் வழியாக வருகிறது, மேலும் சபை கிறிஸ்துவின் சரீரமாகும். பைபிள் திருச்சபை (எபேசியர் 1:22-23). இந்தப் பிறப்பு, அவரையே சரீரத்தில் உண்டாக்குகிறது (அதுவே மறுபிறப்பு). அவருடைய சபை அவருடைய வார்த்தையாகும், அதனால் மக்கள் எபிரேயர் 13:8-ல் உள்ள, "இயேசு கிறிஸ்து நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவர்" என்ற உறுதிப்பாட்டைக் காண முடியும்.

ஒரு தேவதூதன் பிலிப்பை அவரிடம் வழிநடத்தியபோதிலும் (அப்போஸ்தலர் 8:26-40), ஜீவனின் விதை பிலிப்பு என்னும் சரீரத்தின் வழியாகவே வர வேண்டியிருந்தது. அந்த விதை எங்கிருந்து வந்தது? தேவதூதன் மூலமா? எங்கே போக வேண்டும் என்று தேவதூதன் அவருக்குக் காட்டினார். தேவதூதன் ஒரு தூதுவன், இதோ ஒரு மகன். பிலிப்பிடம் அந்த விதை, அந்தச் செய்தி, அந்த வார்த்தை இருந்தது. அப்படித்தான் ஒரு குழந்தை பிறக்க முடியும். பிலிப்பு அவன்மேல் தம் கைகளை வைத்தார். பிலிப்பு இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் அவனுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார். தேவனுடைய ஆவி அங்கே வெளிப்பட்டது. நிச்சயமாக.

இப்போது, கிருமி சரீரத்திலிருந்து வந்திருக்க வேண்டும். எந்த சரீரம்? கிறிஸ்துவின் சரீரம். சரிதான். மேலும் பிலிப்பு அந்த சரீரத்தின் ஓர் அங்கமாக இருந்தார் (1 கொரிந்தியர் 12:12-27).

இப்போது, கேளுங்கள், இதே காரியம் அப்போஸ்தலர் 10:9-48-லும் நடந்தது. பேதுரு வீட்டின் மாடியில் இருந்தார். ஒரு தேவதூதன் அவரை கொர்னேலியுவின் வீட்டிற்கு வழிநடத்தினார், ஆனால் அந்த வார்த்தை எங்கிருந்து வந்தது? சரீரத்திலிருந்து. ஒரு தேவதூதன் வந்து, "கவலைப்படாதே; எதையும் அசத்தம் என்று சொல்லாதே; அப்படியே போ; எதையும் நினைக்காதே" என்றார். பேதுரு இந்த வார்த்தைகளைப் பேசியபோது, தேவதூதனோ, கர்தினாலோ அல்ல, பேதுரு இந்த வார்த்தைகளைப் பேசியபோது... என்ன? அவரே சரீரமாக இருந்தார். அவரிடம் அந்த வார்த்தை இருந்தது. அந்த வார்த்தை நிலைபெற்றது. ஓ, சகோதரரே. ஓ, என் தேவனே. தேவதூதன் அதை வழிநடத்தினார், ஆனால் அந்த ஜீவன் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் மூலமாக வந்தது.

பவுல், தமஸ்கு செல்லும் வழியில், ஒரு தரிசனம் அவரை வழிநடத்தியது; ஆனால் அன்னியாவிடம் அந்த விதை, அந்த வார்த்தை இருந்தது. ஆமென். அந்தத் தீர்க்கதரிசியான அன்னியா ஒரு தரிசனத்தைக் கண்டார். மேலும், "அங்கே மேலே போய், அவர்மேல் உன் கைகளை வை" என்றார்.

"சகோதரனே சவுலே, நீ இங்கே வரும் வழியில் கர்த்தர் உனக்குத் தரிசனமானார்" என்று சொன்னார் (அப் 22:1-21). அவருக்கு அது எப்படித் தெரிந்தது? அவரிடம் தேவ வார்த்தை இருந்தது. கர்த்தருடைய வார்த்தை அந்தத் தீர்க்கதரிசிக்கு வந்தது. அவர் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்து, அங்கே சென்று, "நான் உன்மேல் என் கைகளை வைத்து, நீ குணமடைந்து, பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்று, உன் பார்வையைப் பெறும்படியாக அவர் என்னை இங்கே அனுப்பினார்" என்று சொன்னார். உடனே அவன் கண்களிலிருந்து செதில்கள் விழுந்தன, அவன் எழுந்து இயேசுவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்று, படிக்கச் சென்றான். தேவதூதன் அதை வழிநடத்தினார். அது சரிதான். ஆனால் பவுலிடம் அந்த விதையின் கரு இருந்தது. நித்திய ஜீவனைக் கொடுப்பதற்கு தேவ ஆவியாகிய வித்து தேவைப்படுகிறது.

இப்போது கவனியுங்கள், ஏவாளின் பிள்ளைகளுக்கு என்ன நேர்ந்தது? தேவன் ஆதாமின் மணவாட்டியிடம், "நீங்கள் பலுகிப் பெருகி, பூமியை நிரப்புங்கள்" என்று சொல்லியிருந்தால், அது தேவனுடைய கட்டளையாக இருந்திருக்கும் (ஆதி. 1:28); அவன் அதைச் செய்திருப்பான், அவனும் தங்களைத் தாங்களே ஒன்று சேர்த்திருப்பான். ஆனால் என்ன நடந்தது? ஆதாம் அவளிடம் வரத் தயாரானபோது, அவள் ஏற்கெனவே ஒரு தாயாக இருந்தாள். நான் சொல்வது புரிகிறதா? (ஆதி. 3:1-7).

கிறிஸ்துவின் மணவாட்டிக்கும் நிகழ்ந்திருக்கிறது. கவனியுங்கள், இந்த மணவாட்டியில், அவள் அப்போது என்ன செய்தாள்? அவளுடைய முதல் பிள்ளை பிறந்தது; அது ஒரு முறையற்ற பிள்ளை (ஆதி. 4:1), அவன் மரணம் நிறைந்தவனாகவும் மரணத்தை உண்டாக்கியவனாகவும் இருந்தான். அன்று முதல் அனைவரும் மரணமே. இப்போது, அது உடலுறவாகத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள். அது உடலுறவாக இல்லையென்றால் ஏன் நீங்கள் மரிக்க வேண்டும்? தேவன் அழியாத ஒரு கட்டளையைக் கொடுத்தபோது... தேவனுடைய வார்த்தை நித்தியமானது. அது தோல்வியடையாது. "பலுகிப் பெருகி, பூமியை நிரப்புங்கள்" என்று அவர் சொன்னபோது, அதுவே தேவனுடைய நித்திய நோக்கமாக இருந்தது. அதை நிறைவேற்ற நீங்கள் மரிக்க முடியாது, ஏனென்றால் அது அவருடைய வார்த்தை. நீங்கள் வாழ்ந்தாக வேண்டும். அந்தப் பிள்ளை சரியாகப் பிறந்திருந்தால், மரணம் இருந்திருக்காது; ஆனால் அவளால் காத்திருக்க முடியவில்லை.

இன்றைய பிரச்சனை இதுதான். மணவாட்டிக்கு தேவனுடைய உண்மையான வார்த்தை வெளிப்படுத்தப்படும் வரை காத்திருப்பதற்குப் பதிலாக, அலறுதல், குதித்தல், அந்நிய பாஷைகளில் பேசுதல் போன்ற ஏதோவொரு போலியான ஒப்பனையை நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள். வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்பவர்களே தேவனுடைய உண்மையான மணவாட்டி, அவர்கள் பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுக்கிறார்கள். அவர்கள் இறக்க முடியாது. வேதத்தின் மீது மணவாட்டியின் பிள்ளை சாகாது, ஏனெனில்

அதுவே வேதம். ஆமென். புரிந்ததா? அந்தப் பிள்ளை சாகாது. ஏனென்றால் அவன் ஒரு வார்த்தைக் குழந்தை; அவன் ஒரு வித்துப் பிள்ளை; அவர் ஒரு நித்திய குழந்தை. அல்லேலூயா. [4]

இப்போது பாருங்கள், இறுதியாகப் பார்க்கும்போது, ஒரே ஒரு இயேசு கிறிஸ்து, ஒரே ஒரு மனிதர், ஒரே ஒரு கர்த்தர், இம்மானுவேல் இருக்கிறார். (மத்தேயு 1:23). இதை நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? ஆனால் அவருடைய மனைவியின் அங்கங்கள் ஏராளம், பாருங்கள், ஆயிரக்கணக்கான ஆயிரக்கணக்கில், அவருடைய மனைவி, மணவாட்டி, சபை. இப்போது புரிகிறதா?

அதனால்தான், பாலுறவு அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்கு முன்பே, ஆதாம் தொடக்கத்தில், தனக்குள்ளேயே ஆணும் பெண்ணுமாக இருந்தபோது, அவர் அவனிடம், "பூமியை நிரப்பும்படி பெருகுங்கள்," (ஆதி. 1:28) என்று கூறினார். அங்கே, மணவாட்டி வார்த்தையிலிருந்து, ஆவிக்குரிய பெருக்கத்தின் மூலமாக, அதாவது பூமியை நிரப்பும் பெருக்கத்தின் மூலமாக வர வேண்டும் என்பது தெரிகிறது.

நாம் இப்போது வாழும் இந்தக் காலத்தில், இந்தக் காலத்தின் பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுப்பதற்காகக் கருவுற மறுக்கும் திருச்சபையின் நிலையும் அதுவே . நாம் லுத்தரன்கள் அல்ல, வெஸ்லிகள் அல்ல, பெந்தேகோஸ்தேக்களும் அல்ல! நாம் தேவனுடைய வார்த்தையின் கர்ப்பத்தின் வழியாக, இந்தக் காலத்தின் பிள்ளைகளாக இருந்து, இந்தக் காலத்தின் ஒரு பிள்ளையை, அதாவது வித்துப் பிள்ளையைப் பெற்றெடுக்க வேண்டும். ஆமென். நீங்கள் புரிந்துகொள்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அவர் தொடர்ந்து தமது வார்த்தையை சபைக்கு வெளிப்படுத்திக் கொண்டே இருந்தார், மேலும் தாமே அவரை மெய்ப்பித்தார். அவருடைய பிள்ளைகள் அவரைப் போலவே இருக்கத் தொடங்குகிறார்கள் (எபேசியர் 18:19 5:27), ஏனென்றால் அது முழுமையாக முதிர்ச்சியடைகிறது, அல்லது, அவர்கள் சபையின் பிள்ளைகளாக அல்ல, வார்த்தையின் பிள்ளைகளாக மாறுகிறார்கள். வார்த்தையின் பிள்ளைகள்! மேலும் மணவாட்டி, வார்த்தையின் ஒரு அழகான சிறிய சீமாட்டியாக இருப்பாள், கலப்படமற்றவளாக, எந்த மனிதனின் அமைப்பாலும், மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட எந்தக் கோட்பாட்டாலும் தீண்டப்படாதவளாக இருப்பாள். அவள் முற்றிலும் கலப்படமற்றவளாக, வார்த்தையின் மணவாட்டியாக இருப்பாள்! ஆமென், ஆமென்! இதை நீங்கள் வானொலியில் ஒலிபரப்புவீர்கள் என்று நம்புகிறேன். அவள் தேவனால் கருவுற்ற மகளாக இருப்பாள். [5]

இயேசு கிறிஸ்து சரியாக அப்படித்தான் இருந்தார்—பேசப்பட்ட நித்திய பிள்ளை (ஏசாயா 7:14; யோவான் 1:14). அவர் மரிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, ஆனால் கடனைச் செலுத்துவதற்காக அவர் அதைச் செய்தார் (கொலோ. 2:13-15; 2 கொரி. 5:14,15). அதைச் செலுத்துவதற்கு அதுவே ஒரே வழியாக இருந்தது. வேறு யாராலும் அதைச் செய்ய முடியவில்லை (வெளி. 5:1-7); அவர்கள் அனைவரும் பிசாசின் திட்டத்தின்படி பாலியல் ரீதியாகப் பிறந்தவர்கள். இப்போது புரிகிறதா? பார்த்தாயா?

ஆனால் ஒவ்வொரு மனிதனும், அவன் போப்பாண்டவராகவோ, பாதிரியாராகவோ, ஆயராகவோ, அல்லது வேறு எதுவாகவோ இருந்தாலும், அவன் ஒரு கலப்பினம் என்பதால் இறக்கிறான். அதுதான் சரி. அவன் சாத்தானுக்கும் அவனுக்கும் இடையில் பிறந்தான். மற்றும் ஏவான். அவர்கள் அதை எப்படி வேண்டுமானாலும் அழைக்கலாம், அது சாத்தானும் ஏவாளும் தான். மூல வார்த்தைக்கும் இதற்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. மூல வார்த்தை ஜீவன். அவன் அதை கலப்பினம் செய்தான், அது மரணத்தைக் கொண்டுவந்தது. இன்று தங்களை பெந்தேகோஸ்தே சபை, பாப்டிஸ்டுகள் என்றோ அல்லது வேறு எப்படி வேண்டுமானாலும் அழைத்துக்கொள்ளும் சபைகள், இந்த வார்த்தையை மதக் கோட்பாடுகளுடன் கலப்பினம் செய்யும்போது, அது ஒரு செத்த பிள்ளையை உருவாக்குகிறது. அவளுக்குள் ஜீவன் இருக்க முடியாது. அவள் செத்தவள், அவளுடைய பிள்ளைகளும் செத்தவர்கள்.

தேவன், “நான் அவளை உலகப் பற்று எனும் படுக்கையில் தள்ளி, அவள் பிள்ளைகளைக் கொன்றுவிடுவேன்” என்றார் (வெளி. 2:22-23). வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் தேவன் அவ்வாறே கூறினார். அது உண்மை என்று எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? அவளை உலகப் பற்று எனும் படுக்கையில் தள்ளி (அவள் இப்போது அங்குதான் இருக்கிறாள்), அவள் பிள்ளைகளை நெருப்பாலேயே கொன்றுவிடுங்கள். கோதுமைக்கு இடையில் உள்ள களைகளுக்கு என்ன ஆகும்? அவை எரிக்கப்படும். (மத்தேயு 13:30). ஓ, உங்களால் வார்த்தையைப் பொய்யாக்க முடியாது. அதுவே சத்தியம். சில சமயங்களில் உங்கள் மனசாட்சி உறுத்தலாம், ஆனால் நாம் அதைத் தவறாகக் கருதலாம், ஆனாலும் நீங்கள் அதை நேராகச் செல்ல வைத்தால், அது ஒன்று-இரண்டு, ஒன்று-இரண்டு, ஒன்று-இரண்டு, ஒன்று-இரண்டு எனச் சீராகச் செல்லும். அவளை உலகப் பற்று எனும் படுக்கையில் தள்ளினான்... அவளால் செத்த பிள்ளைகளைத் தவிர வேறெதையும் பெற்றெடுக்க முடியாது.

கடவுளுடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையும் ஒரு விதை. அது சரிதான். இயேசு சொன்னதை நான் இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் நிரூபிக்கப் போகிறேன். கடவுளுடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையும் ஒரு விதை. அப்படியென்றால், ஒருவன் மறுபடியும் பிறக்காவிட்டால், அவன் ஏன் மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும்? அவன் இருக்கும் விதத்திலேயே மரித்தவன். அவன் ஒரு

கலப்பினம். அவர் மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும் (யோவான் 3:3-8). ஏன்? அவர் ஏவாளின் பாவத்தினால் பாவத்தில் பிறந்து, அக்கிரமத்தில் உருவாக்கப்பட்டார் (ஏசாயா 64:6), உலகத்திடம் பொய் பேசிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார் (Rom.3:4). அவன் தொடக்கத்திலிருந்தே ஒரு பொய்யன். அவன் எவ்வளவு புத்திசாலியாகவோ, படித்தவனாகவோ, இன்னும் பலவாகவோ இருந்தாலும், அவன் ஒரு பொய்யன்; வேதாகமம் அவன் அப்படித்தான் என்று சொல்கிறது. அவனுடைய பெற்றோர் எவ்வளவு பரிசுத்தமானவர்களாக இருந்தார்கள் அல்லது அது போன்ற எதுவாக இருந்தாலும், அவன் தொடக்கத்திலிருந்தே ஒரு பொய்யன். மேலும், சத்தியம் என்னவென்று தன் சொந்த உதடுகளால் சொல்வதே அவனால் சத்தியத்தைச் சொல்ல ஒரே வழி. சத்தியம் வெளிவர அதுவே ஒரே வழி. அந்த வார்த்தைக்கு முரணான எதையும் செய்தால், அவன் ஒரு பொய்யன்தான். [4]

ஏனென்றால், மாபெரும் படைப்பாளர் தமது வார்த்தையை அப்போதுதான் அனுப்பியிருந்தார், மேலும் உண்மையான விதை உருவாகும் முன்பே வார்த்தையின் விதை அங்கே இருந்தது. அந்த வார்த்தையே விதையை உருவாக்கியது. பாருங்கள், "தோற்றத்தில் இல்லாதவைகளிலிருந்து அவர் உலகத்தை உண்டாக்கினார்." (எபி. 11:3). பாருங்கள், அவர் தமது வார்த்தையால் உலகத்தை உண்டாக்கினார். தேவன் எல்லாவற்றையும் பேசி உண்டாக்கினார். [6]

விசுவாசிகளுக்கு நித்திய ஜீவனை அளிப்பதே (யோவான் 14:12) திருச்சபையில் இருக்க வேண்டிய மேலான கிரியைகளாகும் . ஜீவனை அளிப்பதற்காகப் பரிசுத்த ஆவியானவர் வந்து, திருச்சபையின் கைகளில் கொடுக்கப்பட்டார் . ஓ, அதன் Calvary அர்த்தம் இதுதான்!

நோயாளிகளைக் குணமாக்குவதற்காக அவர்களைக் கர்த்தரின் மகன்களாகவும் மகள்களாகவும் உயர்த்தியது. **நித்திய ஜீவனை அளிப்பதற்காக.** கீழ்ப்படிதலுள்ள விசுவாசிகளுக்குப் பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுப்பதன் மூலம் (அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 5:32), முன்பு அவிசுவாசிகளாக இருந்த மனிதர்கள் விசுவாசிகளாக மாற்றப்பட்டு , ஆவிக்குரிய நித்திய ஜீவன் அளிக்கப்படுகிறது.

ஒருவர், "உன்னை யாராவது இப்படித் திட்டுவதை நீ எப்படி நின்றுகொண்டு அனுமதிக்கிறாய்?" என்று கேட்டார். நீங்கள் உங்களுக்காக வாழ்வதில்லை (2 கொரி. 5:14-15; கொலோ. 1:16-18; எபே. 1:22-23). அந்த மனிதனை மீட்கும்படி நீங்கள் மற்றவர்களுக்காக வாழ்கிறீர்கள் (1 யோவான் 5:16). நீங்கள் குமாரர்களாகிறீர்கள். இதில் உள்ள சிக்கல் என்னவென்றால், தாங்கள் குமாரர்கள் என்பதை சபை மறந்துவிட்டது. நீங்கள் குமாரர்கள். நீங்கள் கிறிஸ்துவின் இடத்தைப் பிடிக்கிறீர்கள் (2 கொரிந்தியர் 5:2021).

நீங்கள் குமாரர்கள்; எனவே உங்களுக்காக வாழாதீர்கள்; மற்றவர்களுக்காக வாழுங்கள் (Rom.14:7-8).

சரி, சகோதரர் பிரன்ஹாம், இந்த சகோதரருக்காக என்னால் வாழ முடியும், ஏனென்றால் அவர் நிச்சயமாக ஒரு நல்ல மனிதர். அது மட்டுமல்ல. வாழு . உன்னை வெறுக்கும் அந்த மனிதனுக்காக (மத். 5:43-48). தங்களால் முடிந்தால் உங்களைக் கொல்லக்கூடிய அந்த நபருக்காக வாழுங்கள். அதைத்தான் அவர்கள் அவருக்குச் செய்தார்கள். அவர்கள் அவரைக் கொன்றார்கள், அவர் அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக மரித்தார். அதுவே நித்திய ஜீவன். அது உங்கள் மார்பில் இருக்கும்போது, நீங்கள் பரலோகத்தை நோக்கி நிற்கிறீர்கள். ஆனால், ஆடு தன் கம்பனியைக் கொடுப்பது போல, உங்கள் சொந்த காரியங்களைத் தியாகம் செய்து, அவற்றை விட்டுக்கொடுக்கிறீர்கள். நீங்கள் முன்னோக்கிப் பார்க்கிறீர்கள் Calvary.

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து ஒரே மனிதராக, பரிபூரண மனிதராக இருந்தார் (பிலிப்பியர் 2:5-8). அவர் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுத்து, உங்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக விளங்கினார்.

இப்போது, நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? நான் முதலில் சொல்ல விரும்புவது இதுதான்: இயேசு ஒருபோதும் தமக்காக வாழவில்லை. அவருடைய வாழ்வு மற்றவர்களுக்காகச் செலவிடப்பட்டது. அதுவே முழுமையான நித்திய ஜீவன். நீங்கள் தேவாலயத்திற்குச் சென்று நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறீர்கள் என்று சொல்வது நல்லதுதான். ஆனால், உங்கள் வாழ்க்கையை உங்களுக்காகவே வாழும்போது, உங்களுக்கு நித்திய ஜீவன் இல்லை. நித்திய ஜீவன் என்பது மற்றவர்களுக்காக வாழ்வதே ஆகும் (மத்தேயு 25:31-40).

தேவ ஆட்டுக்குட்டியாக வந்தபோது அது நிரூபிக்கப்பட்டது. (யோவான் 1:29). அவர் வாழ்ந்தார், நித்திய ஜீவனைப் பெற்றார், ஏனென்றால் அவர் தனக்காக வாழவில்லை. அவர் மற்றவர்களுக்காக வாழ்ந்தார். அந்த நாளில் (அன்று) பெறுவதன் மூலம் நீங்களும் நித்திய ஜீவனைப் பெறுகிறீர்கள் , Calvaryமேலும் நீங்கள் உங்களுக்காக வாழாமல், மற்றவர்களுக்காக வாழ்கிறீர்கள். [7]

இப்பொழுது கவனியுங்கள், தேவன் தம்மை வெளிப்படுத்துகிறார். நாம் ஒரு அரசாங்கத்தின் மூலம் கிறிஸ்தவத்திற்கு மக்களை மனமாற்றம் செய்ய வேண்டியதில்லை; ஆனால் வெளிப்பாட்டின் மூலமாக, அதாவது தேவன் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்ததுபோல, உங்களுக்குள் இருக்கும் கிறிஸ்துவின் மூலமாகவே. தேவன் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்ததுபோல, கிறிஸ்து உங்களுக்குள் இருக்கிறார்! (கொலோ. 1:26-27). தேவன் கிறிஸ்துவுக்குள் என்ன செய்தாரோ, அதையே கிறிஸ்து உங்களுக்குள் செய்கிறார்! தேவன் கிறிஸ்துவுக்குள் என்ன அடையாளங்களைச் செய்தாரோ, அதையே கிறிஸ்து

உங்களுக்குள் செய்கிறார்! ஆ, இது எவ்வளவு அழகானது! ஆஹா! எனக்கு இது மிகவும் பிடித்திருக்கிறது.

இயேசு சொன்னார், “அந்த நாளில்,” அது இந்த நாள்தான். “அந்த நாளில்,” இந்த வெளிப்பாடு அறிவிக்கப்படும்போது, “நான் பிதாவிலும், பிதா என்னிலும் இருக்கிறேன் என்றும், நான் உங்களிலும், நீங்கள் என்னிலும் இருக்கிறேன் என்றும் நீங்கள் அறிவீர்கள்.” அந்த வெளிப்பாடு வெளிப்படும்போது, “அந்த நாளில் நானும் பிதாவும் ஒன்றே என்றும், நான் பிதாவிலும், பிதா என்னிலும் இருக்கிறேன் என்றும் நீங்கள் அறிவீர்கள்.” பின்பு அந்த வெளிப்பாடு வெளிவரும்போது, அப்போது அது, நான் உங்களில் இருக்கிறேன், நீங்கள் என்னில் இருக்கிறீர்கள் (யோவான் 14:20).

மேலும் நினைவில் கொள்ளுங்கள், நாம் இப்போது அவருடைய மணவாட்டியாய் இருக்கிறோம், அவருடைய ஆவியால் கருவுற்றது. ஆஹா! பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுக்கும் திருச்சபையைப் பாருங்கள் , அது அவருடைய ஆவியால் அவருடைய நாமத்தைக் கருவுற்றிருக்கிறது; அவருடைய நாமத்தைத் தாங்குகிறது, அவருடைய ஜீவனைத் தாங்குகிறது; அவருடைய ஜீவனின் அடையாளங்களை, அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் சான்றுகளான மேன்மைகளுடன் வெளிப்படுத்துகிறது; அவர் மரித்தவரல்ல, என்றென்றும் ஜீவிக்கிறார் என்பதைக் காட்டுகிறது. இதுவே நித்திய ஜீவன், மேலும் இது, நாம் அவரில் ஜீவிக்கிறோம் என்பதை உலகிற்கு நிரூபிக்கிறது.

உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும், ஏனென்றால் நீங்கள் ஒரு திருச்சபை உறுப்பினர்? ஏனெனில், கிறிஸ்து தமது ஆவியால் நிறைந்திருக்கும் உங்கள் மூலமாக வாழ்கிறார். நீங்கள் அதற்கு கைதியாக இருக்கிறீர்கள் வேறு எதுவும் இல்லை (கலா 3:1). நீங்கள் நற்செய்திக்கு, திருவசனத்திற்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிறீர்கள், நீங்கள் பெற்றெடுக்கக்கூடிய பிள்ளைகள் எல்லாம் அதுதான். ஏனென்றால் நீங்கள் ஒரு கைதி.

உங்களால் விபச்சாரம் செய்ய முடியாது; நீங்கள் ஏற்கனவே கருவுற்றிருக்கிறீர்கள். மகிமை! அது பற்றிக்கொள்ள முடியாது. ஜீவக் கருப்பை வேறு எதற்கும் மூடப்பட்டுள்ளது. முன்னியமனத்தின்படி, நீங்கள் ஏற்கனவே அவருடையவர். அந்த வித்து ஜீவனாகிவிட்டது; எந்த உலகமும் உள்ளே நுழைய முடியாது. ஓ! ஓ, இதைப்பற்றி இன்னும் ஒரு மணி நேரம் பேச எவ்வளவு ஆசையாக இருக்கிறது! உங்களுக்குப் புரிகிறதென்று நான் நம்புகிறேன். பார்த்தீர்களா? கிறிஸ்துவும், அவருடையது மட்டுமே, ஏற்கனவே பூரணமானவர். அந்த வித்து அங்கே இருந்தது. அந்த வித்து, ஏற்கனவே இருந்தது. அது எப்போது அங்கே வைக்கப்பட்டது? "உலகம் தோற்றுவிக்கப்படுவதற்கு முன்பே, நித்திய ஜீவனுக்கு நம்மை முன்குறித்திருக்கிறார்." (எபேசியர் 1:3-4). ஜீவனுள்ள பிரவாகம் உண்டானவுடனே, அங்கே கிடந்த அந்த வித்து... உள்ளே வரும் மற்ற விதைகள் வேருன்றாது, அவற்றால் அதைச் செய்யவே முடியாது. ஆனால்

அந்த வித்து உள்ளே வந்தவுடன், அது விரைவாகக் கர்ப்பத்தை அடைத்துவிட்டது; மற்ற எல்லா விதைகளும் வெளியே தள்ளப்பட்டன, பாருங்கள், அதுபோல.

மேலும் நீங்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் சூழப்பட்டு, ஒரு கைதியாகி விடுகிறீர்கள். உங்களுக்குள் கிறிஸ்து , அவருடைய ஜீவன் தமது சான்றுகளையும் அடையாளங்களையும் வெளிப்படுத்துகிறது. ஆஹா! இதோ, தமது உயிர்த்தெழுதலுக்குச் சான்றாகத் தமது ஜீவ அடையாளங்களைக் கொண்டுவந்து, நித்திய ஜீவன் உண்டு என உலகிற்கு நிரூபித்து, நாம் அவரில் உயிரோடு இருக்கிறோம் என்பதை உலகிற்கு நிலைநாட்டுகிறார். இதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள், நம்மை அதே நோக்கத்திற்காக, அதாவது திருச்சபைக்காகப் படைத்த நம் மீட்பராகிய கடவுளோடு நாம் உயிரோடு இருக்கிறோம். மேலும் நமக்குள் இருக்கும் அவருடைய படைப்பாற்றல் மிக்க வாழ்வு.

மனிதனுக்குள் இருக்கும் கர்த்தர். அதுவே அவருடைய வெளிப்பாடு. அதைத்தான் அவர் வெளிப்படுத்துகிறார். அதைத்தான் அவர் செய்ய முயற்சிக்கிறார், மேலும் கர்த்தரின் சொந்த வார்த்தை அதை வெளிப்படுத்துகிறது. மனிதனால் படைக்க முடியாது என்பதைக் காட்டுகிறது; தேவனே படைப்பாளர். இனி அது மனிதன் அல்ல; அது மனிதனுக்குள் இருக்கும் கர்த்தர் படைப்பாளர், அதுவே இப்போது அவருடைய திருச்சபை. ஆமென்! பரலோகத்திற்குச் சென்று, அவருடன் என்றென்றும் வாழுங்கள். கர்த்தர் திருச்சபைக்கு நித்திய அன்பை வெளிப்படுத்துகிறார். [8]

இப்போது, திருச்சபை திருமணத்திற்காக கிறிஸ்துவுடன் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது (2 கொரிந்தியர் 11:1-4). திருமணம் இன்னும் நடத்தப்படவில்லை; அது ஆட்டுக்குட்டியானவரின் திருமண விருந்தில் நடைபெறும். எனவே, ஒரு மனிதன் தன் மனைவியுடன் நிச்சயிக்கப்பட்டிருப்பதைப் போல, திருச்சபை இப்போது நிச்சயிக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அவர்கள் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கும்போது அவன் என்ன செய்கிறான்? அவன் எல்லாவிதமான காரியங்களையும் கொடுத்து, அவளுக்குப் பரிசுகளை அனுப்பி, அவளை மகிழ்ச்சியாக உணரச் செய்கிறான். சரி, கிறிஸ்துவும் தமது திருச்சபைக்கு அதையே செய்கிறார் (1 கொரிந்தியர் 12/13/14:1). அவர் நமக்கு ஆவியின் வரங்களை அனுப்புகிறார் (எபேசியர் 4:8). இந்த வரங்கள் இருப்பதை நீங்கள் மறுக்கும்போது, எப்படி நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்க முடியும்? அவையே அன்பின் அடையாளங்கள். அது திருச்சபைக்கு தேவன் கொடுக்கும் அடையாளம். இயேசு அவ்வாறு கூறினார், "விசுவாசிக்கிறவர்களை இந்த அடையாளங்கள் பின்தொடரும்." (மாற்கு 16:17-18). [9]

மேலும், வேதவாக்கியங்களின்படி, இந்தக் கடைசி நாட்களில் அவர் இந்த வகையான ஊழியத்தில் நம்மிடம் திரும்பி வருவார் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அது ஆவியின் ஞானஸ்நானம், அந்நிய பாஷைகளில் பேசுதல், தெய்வீக சுகம், மற்றும் இதுபோன்ற காரியங்களுக்குப் பிறகு நிகழும். பெந்தேகோஸ்தே செய்தியின் உச்சக்கட்டத்தைப் பற்றித்தான் இன்று நாம் பேசுகிறோம். கிறிஸ்து தாமே தம் மக்களிடையே மனித உருவில் வெளிப்பட்டு, அவர் பூமியில் இருந்தபோது செய்த அதே காரியங்களைச் செய்யும் இந்த ஊழியத்தைப் பற்றியே பேசுகிறோம்; அதாவது, திருமண விழாவிற் குச் சற்று முன்பு கணவன்-மனைவியாக, அல்லது ராஜா-ராணியாக, அவருடைய ஒரு பகுதியாகிய மணவாட்டியின் சரீரத்தில் அவர் அதே காரியங்களைச் செய்கிறார். [10]

இன்று நாம் ஒரே ஆவியுடன் ஐக்கியப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை அறிவது எவ்வளவு பெரிய காரியம் ! ஒரே ஆவியாகிய பரிசுத்த ஆவியானவர், திருவசனத்தைத் தம் பிடியில் கொண்டு, நமக்குள்ளே வருகிறார். மேலும், உலகமனைத்தையும் விட்டு விடுபட்டு, நம்மை இயேசு கிறிஸ்துவுடன் ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்வது எவ்வளவு பெரிய காரியம், எவ்வளவு பெரிய பாக்கியம்! என்றாவது ஒருநாள், சரீர ரூபத்தில், அவருடைய மகிமையான சரீரத்தைப் போன்ற ஒரு சரீரத்துடன் (பிலிப்பியர் 3:20-21; 1 யோவான் 3:2), நாம் திருமண விருந்தில் மேசையில் அமர்ந்து, அங்கே அவருடன் ஐக்கியமாகி, திருமண பந்தத்தில் இணைக்கப்படுவோம்; வரவிருக்கும் எல்லா காலங்களிலும், முடிவில்லாத நித்தியத்திலும் மணவாட்டியாகவும் மணமகனாகவும் வாழ்வோம் என்று நினைத்துப் பாருங்கள்.

இறைவா, இது மக்களுக்கு வெறும் கட்டுக்கதையாக மட்டும் இருந்துவிடாமல், அது ஒரு நிஜமாக மாறட்டும். மக்கள் மத்தியில் அத்தகைய பசியும் தாகமும் ஏற்படும் வரை , அவர்கள் செய்தித்தாள்களைப் படிக்கும்போதும், வானொலி மற்றும் செய்திகளைக் கேட்கும்போதும், இது ஒன்றுபடும் நேரம் (மத்தேயு 5:6) என்பதைக் காணும்போதும், அறிகுறிகள் பிரகாசிக்கின்றன. [11]

குறிப்பு:

- [1] “கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகை” (57-0417), பத்தி 87
- [2] “தெய்வீக ஐக்கியத்திற்கான தேவனால் அளிக்கப்பட்ட அணுகுமுறை” (60-0630), பத்தி E34
- [3] “ஐக்கியத்திற்கான தேவனால் அளிக்கப்பட்ட அணுகுமுறையின் வழி” (60-0709), பத்தி E58
- [4] “பேசப்பட்ட வார்த்தையே மூல வித்து” (62-0318), பக்கங்கள் 116-118, 73-74, 20
- [5] “திருமணமும் விவாகரத்தும்” (65-0221M), பத்திகள் 238-242, 258-259
- [6] “மாற்றியமைக்கும் தேவனுடைய வல்லமை” (65-0911), பத்தி 50
- [7] “கல்வாரியில் நடந்த அந்த நாள்” (60-0925), பக்கங்கள் 19, 15
- [8] “கிறிஸ்துவே வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய இரகசியம்” (63-0728), பத்திகள் 448-449, 465-468, 477
- [9] “ஒருமை” (62-0211), பத்தி 34
- [10] “ஒரு இலட்சத்தில் ஒருவர்” (65-0424), பத்தி 10
- [11] “ஒன்றிணையும் காலமும் அடையாளமும்” (63-0818), பத்திகள் 127-128

Spiritual Building-Stone No. 1 (new 2010) from the Revealed Word of this hour,
compiled by: Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, D-75328 Schömburg, Germany.
www.biblebelievers.de, Fax: (+49) 72 35 33 06

வேதாகமத்தின் அடிப்படையில் நேரான ஒரு செய்தியுடன் ஒருவர் வருகிறார் மேலும் விரைவான பணி பூமியைச் சுற்றி வரும்.
தேவனால் முன்குறிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வித்தும் அதைக் கேட்கும் வரை அந்த விதைகள் செய்தித்தாள்களிலும், வாசிப்புப்
பொருட்களிலும் பரவும்.

[திர்க்கத்தரிசி, நடத்தை-ஒழுங்கு-போதனை“ பக்கம் 724]

Translated by: Mr. Jayanatha Anbarasu

Tamil Editer:

Pastor W.S. Vedha,

Spiritual Building – Stone Ministry,

Post Box: 54,

Pollachi 642001.

Message By: Pastor Gerd Rodewald